

ning, da påbuddet skal rettes til en anden end grundejeren.

Stiller sagen sig mere tvivlsomt, fastslår bestemmelsen i stk. 2, at myndighederne har mulighed for efterfølgende at anlægge en retssag og dermed søge afholdte udgifter erstattet af forurenere.

Bestemmelsen i stk. 3 skal sikre, at der ikke er nogen tvivl om myndighedernes regresret i forbindelse med anlæggelse af erstatningssager.

Til kapitel 2

Kapitlet indeholder de nærmere bestemmelser om selve ordningens tilrettelæggelse. Hovedreglen er, at der inden for de årlige bevillingsrammer gennemføres en offentlig bekostet oprydning – i det omfang denne er miljømæssig nødvendig – såfremt grundejeren fremsætter begæring herom og indbetaler en egenbetaling. Miljøministeren kan dog i særlige tilfælde vælge i stedet at tilbyde at overtage ejendommen.

Til § 5

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, varetages oprydninger efter forureninger, hvor et hurtigt indgreb er påkrævet, enten efter affaldsdepotloven eller miljøbeskyttelsesloven. Det påhviler de ansvarlige myndigheder at sørge for, at disse oprydninger gennemføres. De forureninger, der således omfattes af lovforslaget, er af en sådan karakter, at en oprydning ikke er akut presserende.

Oprydninger, som gennemføres efter denne lov, er begrundet i, at den uskyldige grundejer kan lide et værditab, fordi ejendommen er påhæftet betegnelsen »forurenede«. Modsat de ovenfor omtalte situationer foreslås det derfor, at det er ejeren, der skal tage initiativet til at få gennemført en oprydning. Det følger af almindelige forvaltningsprincipper, at grundejeren til brug for sine overvejelser om evt. at gøre brug af sin ret efter loven kan få oplysninger fra amtsrådet om, hvorledes ejendommen er prioriteret i den generelle oprydningsindsats efter affaldsdepotloven. Prioriteringen kan dog ændre sig i takt med amtsrådets kendskab til antallet af forureninger og disses karakter, samt de til enhver tid værende bevillinger til området. Grundejeren vil på dette grundlag kunne vælge at afvente denne gratis oprydning eller at gøre brug af værditabsordningen med den deraf følgende forpligtelse til at betale egenbetaling.

Uanset at oprydningerne efter loven først og fremmest er begrundet i værditabsbetragtninger, fastsætter bestemmelsen i stk. 1 som forudsætning, at der også er miljø- og sundhedsmæssige grunde til at foretage en oprydning. Dette vil sædvanligvis være til-

fældet, når grunden er registreret efter affaldsdepotloven, men der kan godt forekomme situationer, hvor forureningen er placeret således, at den slet ikke påvirker aktiviteter på overfladen. En registrering i sådanne situationer kan for eksempel være foretaget for at sikre, at der ved evt. fremtidige dybe udgravninger stilles de nødvendige krav til håndtering af jorden m.v.

Er der miljø- eller sundhedsmæssige grunde til at foretage en oprydning, har grundejeren som hovedregel krav på en offentligt finansieret oprydning.

Som også omtalt i bemærkningerne til § 4 er det ikke rimeligt at udelukke, at myndighederne i stedet for selv at skulle gennemføre en oprydning, pålægger en ansvarlig forurenere at gennemføre og bekoste dette arbejde – med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Erfaringer fra sager om forurenere ansvar viser imidlertid, at disse kan være meget vanskelige og dermed tage lang tid. For grundejeren er det omvendt af væsentlig interesse, at ejendommen ryddes op rimeligt hurtigt. Det forudsættes derfor, at påbudshjemlen i miljøbeskyttelsesloven kun skal anvendes i sager, hvor det vurderes sandsynligt, at påbuddet rent faktisk resulterer i en hurtig oprydning.

I langt de fleste sager vil det klare grundlag for et påbud næppe være til stede. I så fald er myndighederne henvist til efterfølgende at rejse en sag om erstatning for de afholdte udgifter i forbindelse med oprydningen. Denne ordning svarer til, hvad der gælder for foranstaltninger efter depotloven.

Udgifterne til den foreslåede værditabsordning skal indpasses i den generelle samfundsmæssige prioritering af offentlige udgiftskrævende foranstaltninger. Det er derfor nødvendigt at sikre en tidsmæssig udstrækning af oprydningerne. Det fastslås således med bestemmelsen i stk. 2, at oprydninger gennemføres i det omfang, der er bevilling hertil på de årlige bevillingslove. Udgiftsskønnene, der er anført i de økonomiske og administrative bemærkninger til lovforslaget, er baseret på, at udgifterne udstrækkes over en 15-årig periode. De årlige bevillinger fastlægges på finansloven og indgår dermed i den almindelige prioritering af de offentlige udgifter.

Også kravet om egenbetaling, herunder om nedsettelse af egenbetalingens størrelse, hvis grundejeren venter med at gøre brug af ordningen, vil bidrage til en udstrækning af oprydningerne.

Til § 6

Som det fremgår af lovforslagets § 1, foreslås også ejendomme omfattet, der ikke er registreret efter affaldsdepotloven. Disse ejendomme har således ikke været underkastet en vurdering af en eventuel for-